ները աշխատում են բոլորովին հարթ հաւասար սեղանների վերայ, երկլոյս և եռալոյս լապտերներով. բարձր դասատներում մէկ եռալոյս լապտերը գալիս է մօտաւորապէս 18 աշակերտի վերայ. իսկ ստորին դասատներում մէկ երկլոյս լապտերը—14 աշակերտի վերայ։ Ինքն ըստ ինքեան հասկանալի է, որ այս լուսաւորութիւնը բաւական չէ։ Դ. գիմնազիայում կերօսինով են աշխատում. Ա. Բ. և Գ. դասատներում մէկ լապտերը գալիս է մօտաւորապէս 10 աշակերտի վերայ. Դ. և Ե-ում՝ 8 աշակերտի վերայ և Զ. դասատան մէջ՝—3-ի վերայ։ Ստորին դասատներում պէտք է լուսաւորութիւնը երկպատկել այնպէս, որ 4—5 աշակերտի վերայ մէկ լապտեր գար։ Է. գիմնազիայում գիշերօթիկները աշխատումեն սապի ճրագով։ Լուսաւորութիւնը սակաւ է լապտերի սակաւութեան պատճառաւ։ այնպէս որ ստորին դասատանց մէջ մէկ լապտերը գալիս է 7 աշակերտի վերայ, իսկ վերջիններում—6 աշակերտի վերայ։ Ապացուցելով, որ լուսաւորութեան այժմեան միջոցներով և դրութեամբ վնասվում են աշակերտների աչքերը և ի նկատի ունելով այն հանգամանքը, որ լուսաւորութեան լաւացնելը մեծամեծ ծախսեր չի պահանջիլ, մենք իրաւունք ունինք սպասել և պահանջել այդ դպրոցից»։

(Կըշրոնոլ.) (Թարգմ.) Մ. Ց. Սարգսեանց.

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ՀԱՋԱՐ ՈՍԿԻ.

(Ռոսոեբէնից).

Մի հարուստ մարդ մոռանց հաղար ոսկի բաժանել աղքատներին, բայց չէր իմանում թէ ո՞րպիսի աչքատների տայ այս դրամները. նա քահանայի մօտ եկաւ, և ասումէ. «Տէր Հայր, ես կամենումեմ աղքատներին հաղար ոսկի բաժանել. և չըգիտեմ ո՞րպիսի աղքատների, որ արդարև օգնութեան կարօտ լինին։ Առէք դրամները և բաժանեցէք ում կամիք»։

Քահանան ասաց. «փողերը շատ են. ես ևս չըգիտեմ ում և որքան տամ, կարող է լինել, որ ես մէկին շատ կըտամ, իսկ միւսին սակաւ։ Ասացէք, որպիսի աղքատների և իւրաքանչիւրին ինչքա՞ն պէտք է տալ ձեր փողերից»։ Հարուստն ասաց. «Եթէ դուք չըգիտէք ում պէտք է տալ փողերը, Աստուած գիտէ. առաջին անգամ ո՛ր աղքատը կըգայ ձեզ մօտ, բոլոր դրամները նորան տուէք»։

Ծուխերի մէջ կար մի աղքատ մարդ. նա շատ զաւակներ ունէր, իսկ ինքն հիւանդ էր և չէր կարողանում աշխատել։ Աղքատը միանգամ կարդումէր Սաղմոսը, և նորան հանդիպեց հետևեալ խօսքը. «Մանուկ էի և ծե-

բացայ, և ոչ տեսի զարդարն արհամարհեալ և ոչ զզաւակ Նորա թէ մուրանայ հաց։»

Աղքատը մտածեց. «Ահա ես արհամարհուած եմ Աստուծոյ առաջ, բայց ոչինչ չար գործ չեմ բռնել։ Գնամ քահանայի մօտ, հարցնեմ Նորանից թէ ինչպէս է որ այս անճիշտ է գրուած Սուրբ Գրքում։

Գնաց քահանայի մօտ.

Քահանան տեսնելով Նորան, մտածեց. «առաջին անգամ այս աղքատը եկաւ ինձ մօտ», և տուաց Նորան բոլոր հազար ոսկին՝ որ յանձնել էր իրան հարուստը։

ԱՍՈՒՄԵՆ ՄԻԱՑՆ.

Ո՞ր ուսումնական բանիբուն մարդը,
Կամ ուսումնաւարտ երիտասարդը
Չէ ասել խօսքով և չի էլ ասում՝
Կրթութիւն է պէտք տգէտ գիւղացուն։

Առ-առ-դեն դ-ոյն. բայց գեղջուկ տղան
Դարձեալ է միշտ նոյն թշուառ դրութեան.
Դպրոց չէ գնում, ուսում չէ առնում,
Եւ այդպէս էլ նա անկիրթ է մնում։

Ո՞ր մի ընչաւէտ վաճառականը
Առանց բանալու քսակի բերանը՝
Չէ պնդում տանը, հրապարակում,
Թէ պէտք է օգնել աղքատ գիւղացուն։

Առ-առ-դեն դ-ոյն. բայց խեղճ գիւղացուն
Երբոր խանութի միջին են կտնում,
Խօսքը՝ խօսք է միշտ և խօսք է մնում,
Վաճառականը շահն է մտածում։

Ո՞ր արհեստաւոր մեր քաղաքացին
Տեսնելով խեղճուկ գիւղացիներին,
Ամենքի մօտ էլ չէ պնդում, ասում՝
Թէ արհեստ է պէտք գիւղացու որդուն։

Առ-առ-դեն դ-ոյն. բայց երբ գիւղացին
Առաջարկում է հենց նոյն վարպետին